

รามคำราฯ

ภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เล่มที่ ๖

บทบรรณาธิการ

คำถ้าม เจ้าของบัญชีเงินฝาก บอกข้อมูลบัญชีเงินฝาก รหัสผู้ใช้และรหัสผ่าน แก่ลูกจ้าง เพื่อให้ทำธุรกรรมแทนให้เป็นไปตามที่เจ้าของบัญชีสั่งหรือมอบหมายให้ทำ หากลูกจ้างใช้ข้อมูลและรหัสหมายเลขบัญชีทางอิเล็กทรอนิกส์ของบัญชีเงินฝากโอนเงินจากบัญชีเงินฝากไปยังบัญชีของลูกจ้าง โดยเจ้าของบัญชีไม่ได้สั่งหรือมอบหมายให้ทำ เป็นความผิดฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์โดยมิชอบ หรือไม่

คำตอน มีค่าพิพากษาระบุวินิจฉัยได้ดังนี้

ค่าพิพากษาระบุวินิจฉัยที่ ๑๘๔ - ๑๘๗/๒๕๖๕

ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามที่อง จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นลูกจ้างของโจทก์ร่วมใช้ข้อมูล และรหัสหมายเลขบัญชีทางอิเล็กทรอนิกส์ของบัญชีเงินฝากเลขที่... ตามที่อง ซึ่งธนาคารออกให้ เพื่อใช้ในการเบิกถอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากดังกล่าวโดยจำเลยที่ ๒ โอนเงินในบัญชีดังกล่าว บนโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ตไปเข้าบัญชีเงินฝากเลขที่... ของจำเลยที่ ๑ รวม ๒ ครั้ง เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๐.๐๐๐ บาท ตามลำดับ

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยที่ ๒ ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์ร่วมโดยมิชอบ ในประการที่่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ร่วมหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า เมื่อโจทก์ร่วมเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารและขอใช้การทำธุรกรรมบนโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ตไม่ว่า จะใช้ผ่านคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่หรืออุปกรณ์อื่นใด ทางธนาคารได้ให้รหัสผู้ใช้และรหัสผ่าน แก่โจทก์ร่วม ซึ่งโจทก์ร่วมสามารถใช้ข้อมูลบัญชีเงินฝาก รหัสผู้ใช้และรหัสผ่านบนโปรแกรมทาง อินเทอร์เน็ตในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการ ชำระหนี้และแทนการชำระด้วยเงินสด ให้โอนเงินจาก บัญชีเงินฝากของโจทก์ร่วมไปยังบัญชีเงินฝากของบุคคลอื่น ใช้ในการเบิกถอนเงินสดหรือใช้ในธุรกรรม อย่างอื่น จึงถือว่าการใช้ข้อมูลบัญชีเงินฝาก รหัสผู้ใช้และรหัสผ่านในการทำธุรกรรมบนโปรแกรมทาง อินเทอร์เน็ต เป็นการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามความหมายของบัตรอิเล็กทรอนิกส์ในมาตรา ๑ (๑) (๙) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งความผิดฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบตามมาตรา ๒๖๙/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มีวัตถุประสงค์เพื่อลวงให้ผู้อื่นได้ก่อ หรือเก็บได้ ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์อันแท้จริงของผู้อื่นแล้วนำออกใช้โดยตนเองไม่มีสิทธิ์ใด ๆ หรือลักษณะนำข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ชนิดหนึ่งของผู้อื่นไปใช้ อันเป็นการใช้โดยมิชอบแม้ข้อมูลบัญชี เงินฝาก รหัสผู้ใช้และรหัสผ่านที่โจทก์ร่วมได้รับมา เป็นข้อตกลงระหว่างธนาคารและ โจทก์ร่วมในการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์โดยโจทก์ร่วมต้องเก็บรักษาเป็นความลับของตนมิให้ผู้ล่วงรู้ก็ตาม แต่การที่โจทก์ร่วมผู้อื่นเป็นเจ้าของผู้มีสิทธิ์ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ให้จำเลยที่ ๒ ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ของตนโดยการบอกข้อมูลบัญชีเงินฝากรหัสผู้ใช้และรหัสผ่านแก่จำเลยที่ ๒ ก็เพื่อให้จำเลยที่ ๒ ในฐานะลูกจ้างทำธุรกรรมบนโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ตแทนโจทก์ร่วมให้เป็นไปตามที่โจทก์ร่วมสั่ง

หรือมอบหมายให้ทำเท่านั้น หากใช้นำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้เกินกว่าที่โจทก์ร่วมสั่งหรือมอบหมายให้ทำไม่ เมื่อข้อเท็จจริงพึงได้ดังที่วินิจฉัยแล้วว่า จำเลยที่ ๒ ใช้บัญชีเงินฝาก รหัสผู้ใช้และรหัสผ่าน ของโจทก์ร่วมโอนเงินจากบัญชีเงินฝากของโจทก์ร่วมไปยังบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๑ รวม ๒ ครั้ง เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๐,๐๐๐ บาท โดยโจทก์ร่วมไม่ได้สั่งหรือมอบหมายให้ทำ ย่อمنเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจและโจทก์ร่วมไม่ได้ยินยอม ทำให้โจทก์ร่วมได้รับความเสียหาย สูญเสียเงินฝากในบัญชี จึงเป็นการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์ร่วมโดยมิชอบแล้ว

คำatham ผู้จัดการมรดก (ทายาทธ่องเจ้ามรดก) จดทะเบียนโอนที่ดินมรดกเป็นของตนเอง ผู้เดียว ไม่แบ่งปันให้แก่ทายาಥื่นและนำที่ดินจดทะเบียนจำนวนหนึ่งกิโลเมตรของตน ผู้รับจำนวนอง ได้รับจำนวนองให้โดยสุจริต ถือเป็นการปิดบังทรัพย์อันจะถูกกำจัดมิให้รับมรดกหรือไม่ และบุตร ของผู้จัดการมรดกจะสืบมรดกของเจ้ามรดกได้หรือไม่ และทายาทมีสิทธิขอให้เพิกถอนนิติกรรมจำนวนอง ที่ดิน หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๕๘๙/๒๕๖๔

การที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้จัดการมรดกจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทเป็นของ ตนเองผู้เดียวไม่แบ่งปันให้แก่โจทก์ทั้งสามซึ่งเป็นทายาทและนำที่ดินพิพาทด้วยตัวเอง จำนวนหนึ่งกิโลเมตรของตนเองไว้กับจำเลยที่ ๒ โดยโจทก์ทั้งสามมิได้รู้เห็นยินยอม แม้จำเลยที่ ๑ ยังไม่ได้โอน กรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทไปเป็นของบุคคลอื่นอีกด้วยตาม พฤติกรรมของจำเลยที่ ๑ เช่นนี้ ถือว่า เป็นการปิดบังทรัพย์มรดกมากกว่าส่วนที่ตนจะได้รับโดยมิเจตนาข้อฉนวนหรือรู้อยู่แล้วว่าตนทำให้ เสื่อมประโยชน์ของโจทก์ทั้งสามซึ่งเป็นทายาท จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้จัดการมรดกจึงต้องถูกจำกัด มิให้ได้มรดกเลย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๕ วรรคหนึ่ง โจทก์ทั้งสาม จึงมีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทของจำเลยที่ ๑ เพื่อนำมา แบ่งปันแก่ทายาทธ่องเจ้ามรดกได้ตามฟ้อง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๗๙ บัญญัติให้ผู้สืบสันดานของทายาท ที่ถูกจำกัดมิให้รับมรดกรับมรดกแทนที่ทายาทนั้นได้ในกรณีที่ทายาทนั้นถูกจำกัดมิให้รับมรดก ก่อนเจ้ามรดกตายเท่านั้นก็ตามแต่มาตรา ๑๖๐๗ บัญญัติว่า การถูกจำกัดมิให้รับมรดกนั้นเป็นการ เฉพาะตัว ผู้สืบสันดานของทายาทที่ถูกจำกัดสืบมรดกต่อไปเมื่อมหనว่าทายาทนั้นตายแล้วโดยมิได้ บัญญัติว่า ผู้สืบสันดานของทายาทที่ถูกจำกัดมิให้รับมรดกสืบมรดกต่อไปได้เฉพาะในกรณีที่ทายาท นั้นถูกจำกัดมิให้รับมรดกก่อนเจ้ามรดกตายเท่านั้น ดังนั้น แม้จำเลยที่ ๑ ได้ปิดบังทรัพย์มรดกของ เจ้ามรดกมากกว่าส่วนที่ตนจะได้แล้วต้องถูกจำกัดมิให้ได้รับมรดกของเจ้ามรดกเลย อันเป็นการ ถูกจำกัดมิให้ได้รับมรดกหลังเจ้ามรดกมรณภาพก็ตาม บุตรของจำเลยที่ ๑ เป็นผู้สืบสันดาน

ของจำเลยที่ ๑ ผู้ถูกจำคดมิให้รับมรดกของเจ้ามรดกสืบมรดกของเจ้ามรดกต่อไปได้เมื่อนั้นว่า
จำเลยที่ ๑ ตายแล้ว ตามบัญญัติแห่งมาตรา ๑๖๐๗ และบทบัญญัติมาตรา ๑๖๐๙ หาได้
อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๑๖๓ ไม่ ดังนั้น ที่ดินพิพาทซึ่งเป็นทรัพย์มรดกในส่วนที่จำเลย
ที่ ๑ จะได้รับจึงกลับสู่กองมรดกของเจ้ามรดก

ที่ดินพิพาทเป็นทรัพย์มรดกของเจ้ามรดกตากแก้วโจทก์ทั้งสามและจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นทายาท
โดยธรรมของเจ้ามรดก จึงเป็นการได้มาโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม เมื่อโจทก์ทั้งสามยังไม่ได้
ได้ดัดแปลงการได้มาซึ่งที่ดินพิพาทด้วยส่วนของตนจะมีการเปลี่ยนแปลงทางที่เบียนไม่ได้และ
สิทธิ้อนยังมิได้ดัดแปลงนั้น โจทก์ทั้งสามย่อมไม่อาจยกเว้นข้อต่อสัญญาภัยนอกผู้ได้สิทธิมา
โดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริตและได้ดัดแปลงโดยสุจริตแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา ๑๒๘๙ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ รับจำนวนที่ดินพิพาทไว้จากจำเลยที่ ๑ โดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริต
และได้ดัดแปลงสิทธิโดยสุจริตแล้ว โจทก์ทั้งสามย่อมไม่อาจยกการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท
โดยทางมรดกเป็นข้อต่อสัญญาจำเลยที่ ๒ ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๒๘๙
วรรคสอง โจทก์ทั้งสามไม่มีสิทธิขอให้เพิกถอนนิติกรรมจำนวนระหว่างจำเลยที่ ๑ และที่ ๒

**คำตาม การสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำการผิด ผู้กระทำจะต้องมีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือ
ให้ความสะดวกแก่การกระทำการผิดนั้นด้วยหรือไม่**

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาราบบีที่ ๔๔๗๔/๒๕๖๕

การสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำการผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๖ เป็นการ
กระทำอันหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๕๙ อันบุคคลจะต้องรับผิดในทางอาญาถือเมื่อ
ได้กระทำโดยเจตนา ดังนั้น การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำการผิด อันจะ
เป็นความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนได้ ผู้กระทำจะต้องมีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวก
แก่การกระทำการผิดนั้นด้วย

พยานหลักฐานที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบยังมีความลงสัญญาตามสมควรฯ จำเลยที่ ๔
ลงลายมือชื่อรับรองแบบโยวิให้ ส. โดยรู้หรือไม่ว่า ส. ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำการผิด
อาญา กรณีต้องยกประชัยน์แห่งความลงสัญญาแก่จำเลยที่ ๔ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๑๒๘๙ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๔ และพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ โดยถือว่าจำเลยที่ ๔ ไม่มีเจตนา
ที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่การกระทำการผิด จำเลยที่ ๔ จึงไม่มีความผิดฐานเป็น
ผู้สนับสนุนการกระทำการผิดฐานยกยก

คำatham นำใบถอนเงินและใบมอบฉันทะซึ่งมีเพียงลายมือชื่อปลอมของผู้อื่นในช่องลายมือชื่อ ให้บุคคลที่สามนำไปใช้ในการเบิกถอนเงินออกมายกบัญชีเงินฝากของผู้อื่น เป็นความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ์และใช้เอกสารสิทธิ์ปลอม หรือไม่

เอกสารมุดคู่ฝากบัญชีของทรัพย์ของผู้อื่นมาจากการเจ้าหน้าที่สหกรณ์ของทรัพย์โดยเจ้าของบัญชีไม่ได้ออนุญาต เป็นความผิดฐานเอกสารนำไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๕๐๘๙/๖๖๔

จำเลยมีส่วนร่วมในการปลอมเอกสารใบถอนเงินฝากและใบมอบฉันทะของผู้เสียหาย และนำเอกสารปลอมนั้นไปมอบให้ ท. เพื่อให้นำไปใช้ในการเบิกถอนเงินออกมายกบัญชีเงินฝากของผู้เสียหายเป็นการใช้เอกสารปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

ขณะจำเลยนำใบถอนเงินฝากและใบมอบฉันทะไปมอบให้ ท. ในใบถอนเงินฝากมีเพียงลายมือชื่อปลอมของผู้เสียหายในช่องลายมือชื่อเจ้าของบัญชียังมิได้กรอกจำนวนเงินที่ขอถอนส่วนในใบมอบฉันทะด้านหลังใบถอนเงินฝากมีเพียงลายมือชื่อปลอมของผู้เสียหายในช่องลายมือชื่อเจ้าของบัญชียังมิได้กรอกข้อความว่ามอบฉันทะให้ผู้ใดเป็นผู้รับเงินที่ขอถอน เช่นนี้เป็นเอกสารที่ข้อความยังไม่สมบูรณ์มิใช่เอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือรังับซึ่งสิทธิ ถือไม่ได้ว่าเป็นเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑) การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ์และใช้เอกสารสิทธิ์ปลอม คงเป็นความผิดฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม

ไม่ว่าจำเลยจะนำสมุดคู่ฝากบัญชีของทรัพย์สหกรณ์ของทรัพย์ของผู้เสียหายมาจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์ของทรัพย์ซึ่งมีหน้าที่เก็บรักษามาได้อย่างไร แต่จำเลยนำเอกสารสมุดคู่ฝากบัญชีของทรัพย์นั้นไปมอบให้ ท. เพื่อให้นำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกถอนเงินฝากของผู้เสียหายจากสหกรณ์ของทรัพย์ โดยที่ผู้เสียหายไม่ได้ออนุญาต การกระทำของจำเลยย่อมเป็นการเอาไปเสียซึ่งสมุดคู่ฝากบัญชีของทรัพย์สหกรณ์ของทรัพย์ของผู้เสียหายในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย จำเลยมีความผิดฐานเอกสารเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘๘

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ